

რეპრიცის პრემიერა

გულაძილად

ერთხელ იჩნეთოდა

მე მიუიღე, ერთი შეხედით, ადგილი და, ამავე დროს, როტული და-
ვალება: დამწერის მოყლევა ჩემს შესახებ და იმის შესახებ, თუ რის გა-
ეთება მინდა, რას ვამორჩე.

დავაწყებ ბანალური ავტობიოგრაფიული მონაცემებით: დავიბა-
დე თბილიშიში (დაბადების წელს არ გიტყვათ). მქონა ქუთავან ზურ-
ლისას ასული იუნაზევა. მყავა მეუღლე და სამი შეიღილ. მამამარი იყო
მაცევარი ეკა იგნატოვი, დედა არქიტექტორია ნინა ალექსი-მეს-
ხისძელი. სამულოდ ვსანივროდ 55-ე სამულო სკოლაში. დავამიმა-
რე თბილის სამხატვრო აკადემია, გრაფიკის ფაკულტეტი. დაეს-
აც გხატავ, მაგრამ არავითარ პრეტრიზი მასტრინბაზე არ გამოჩინა.
ვაჟაფა მშობლივ ჩემთვის და ისიც იშვიათად. ბოლო წლებში ვმოშაო-
ბდი საქართველოს სხვადასხვა ტელევიზიაში. მქონდა ჩემი სავაჭო-
რო გადაცემა.

ჩემს ნათესავებში ძალად მოიძებნება ადამიანი, რომელს-
აც რამე კავშირი არ ექნება სელექტებასთავი. პირა, მეც შესაბამის-
ად მზრდიდნენ. მამამერი ცდილობდა, ჩემთვის ყელა, მასი აზრით,
სინტრიცესი პირველი გაეციო. დავავადა გარიფერებული, თეატ-
რო, ჩემთან ერთდ ათალიერებდა წინებს ხელოვნებაზე და
მისნითა, სულ მისნითა და მელაპარასებით.

როგორც უკვე მოგახსენები, მყავა სამი შევლი და მეც მინდა
ჩემი შეიძლების ამავე გზით აღზრდა. აი, აქ შევეჯახე პრობლე-
მის. ჩემს შევლებს არ გაუგიათ ასალიან ბევრი ისეთი რამ,
რაც, მიმართა, უნდა ცირდეს ყველა ელემენტარულად კუ-
ლტურულმა ქართველმა. მარად ეს არ აის შევლების თა-
ობის ძრალი დღევანდელი მასმედინის უღებელი ნანილი
ციმინა პილოტიკას, პოლიტიკისას და იმ ვარსკელავ-
ებს", რომელიც ნამდვილად არ წარითავერენ ქართუ-
ლი კულტურის ერთდევრი, სუკეთესო ნინილს. სად არ-
ის ის ხალხი, რომელიც ქმნის ჭაშმრიტ ხელოვნებას?
სად არს იორგონი ცრიბილ ქართული ვემოვნება?
სად დაკარგა სილრე, ლირბულება, სულევრაბა?

არად, ეს ყელაფერი ისევ ახასიათს ქართვე-
ლების, და სირედე ამას დამტკიცებას შევეცემი.

გაზეთ "24 საათის" რედაქციაშ შემომთავაზა ახ-
ალ რეპრის წავშანა, რომელიც სასული იქნე-
ბა ჩემი ქვეყნის კულტურული ცხოვრების სხვა-
დასუბა მარატ ჩვენი, საკმაოდ ჭრელი საზოგადო-
ების, ცხოვრება, პროლეტერი, მნიუქერებინი, ჩა-
ცმულობა და ა.შ.

თუ შეიძლება, არსებობდეს "ელიტარული" უბ-
ნები, სახლები, ბანები, აბაზანები, უ. კ. უნდა არსე-
ბობდეს "ელიტარული" ქრისტიანით, პოზიტიურით, დაცვენილობითა და უცემირისით.

სწორდ ამ ყელაფრის ჩვენება შედის ჩემს მო-
ვალეობაში, ეს კი ძალიან საპასუხისმგებლო და

დასაფიქრებლივი თბილისი დიდი და, ამგვეროს,

პატირია ქალაქით. ყველა ერიშიანით იცნობს. ბევ-
რიც შენ გიცონს და შეიძლება განაწევნდეს.

მაგრამ, ამ ყელაფრის მოუხდავად, შეიოთა-

ვაზება მიინც მივიღე და ვეცდები, საიმერი ვთქვა.

დარწმუნებულ ვარ, დამეთხმებებით, რომ ქართულ სა-
ზოგადოებაში, კულტურულ ელიტაში" არცორუ სახარამე-

ლო მდგრადიობას და დრო, ყველაფერს თავისა სახელი

დარწევას. ჩემი შეიღლების ჩაოყოლიბება, მოთ ვემოვნება, მე-

ნტალიერი საფრისებრი და ეს ხომ ყველას პროცესა

ამიმაც ვიმედობებ, რომ მეოთხელი მხარში ამიმიდებება და

ერთდ გაავთვით იმას, რის გაეთვალი დღლას არის აუცილე-

ბელი. ხვალ შეიძლება დაგვიანებულიც კი იყოს.

ასტროფიზიკოსები ხმას
აძლევან განერაც კლარკს

ქართველი "ოპროს მაპირალებრი" თურქეთში

